

DALTON, c'est quoi?

In een buitenwijk van Dakar staat één van de eerste Dalton-scholen van Afrika. ICCO Magazine bezocht de school. 'We willen ook bijdragen aan persoonlijke vorming van de leerlingen.'

Uitwisseling met Utrecht

Haren vlechten, touwtje springen, voetballen en knutselen. Ze verstaan elkaar misschien niet, maar zich vervelen hoeven ze niet: de leerlingen van CPEL en de Utrechtse basisschool De Twijn. Sinds vijf jaar hebben ze contact met elkaar. Een delegatie Nederlandse leerlingen is zelfs al naar Dakar geweest en ook de Senegalese Mame en Baye (foto) bezochten de basisschool in de Domstad.

De Daltonschool-in-spé staat in een buitenwijk van Dakar. Met uitzicht over de Atlantische Oceaan, loopt directeur Nestor Diatta trots door zijn schoolgebouw. Zijn Collège Privé d'Espérance Laïque (CPEL) telt 450 leerlingen, merendeels afkomstig uit arme visersfamilies. In 1998 richtte hij de school op. Hij hoorde voor het eerst van Dalton-onderwijs via een Utrechtse basisschool (zie kader). „De onderwijsvisie past goed bij onze school, mede omdat we per 45 leerlingen slechts één leerkracht hebben.”

BEELD Noh Adaffana (ICCO)

Directeur Diatta wil ook een bijdrage leveren aan de persoonsvorming van zijn leerlingen. „We willen de kinderen zelf initiatief laten nemen, zodat ze zich pro-actief kunnen opstellen. En daarin is creativiteit belangrijk. Voorbeeldje: een moeilijk woord zullen we niet op het bord schrijven, maar we vragen de leerlingen de letters uit een tijdschrift te knippen.”

De twaalfjarige Mame Awa Seck vindt school leuk. De bibliotheek, mede mogelijk gemaakt door giften van een Nederlandse Daltonschool in Utrecht, is helemaal haar

ding. Vooral de avonturenboeken verslindt ze. Ze wil graag arts worden. Haar klasgenootje Baye Macoumba wil graag piloot worden. Maar voor nu vindt hij vooral het computerlokaal interessant.

Leerkracht Caro Ngom (30) doet de muzieklessen, Frans en rekenen. Moeilijk vindt ze het niet, dat voor de klas staan. „De leerlingen maken hun huiswerk goed. Natuurlijk zijn er niveauverschillen. De ene leerling leert nu eenmaal gemakkelijker dan de ander.” Een tik deelt juf Caro niet uit.

„Ongehoorzame kinderen, krijgen voor straf extra huiswerk mee.” Haar voldoening haalt ze uit de blijdschap van de kinderen. „Als ik een liedje voor ze zing, en ik zie ze lachen en dansen...dat vind ik geweldig!”

Maar het Dalton-onderwijs is niet voor elk kind geschikt, waarschuwt Noh Adaffana, namens ICCO (vanuit het regiokantoor in buurland Mali) verantwoordelijk voor onderwijsprojecten in Senegal. „Het kind moet

zelfstandig kunnen werken en de uitleg van een leeftijdsgenoot kunnen accepteren. En natuurlijk moet het personeel er op toegerust zijn. Om het eerste certificaat te behalen is CPEL nog wel zo'n 6 jaar bezig.”

De Daltonschool is een privéschool. Dat wil overigens niet zeggen dat er rijkelui-kinderen op zitten. 'Privé' wil alleen zeggen dat de school niet door de overheid is gesticht. Om er naar school te gaan, betaalt een leerling zo'n 3 euro per maand. Momenteel krijgt de school meer aanmeldingen dan ze plaatsen heeft.

De afgelopen jaren heeft ICCO de school met gemiddeld vijfduizend euro per jaar gesteund. Hiermee zijn docenten en management getraind, heeft een uitwisselingsproject met de Utrechtse basisschool De Twijn plaatsgevonden, en is er een aantal extra klassen gebouwd, mede dankzij Wilde Ganzen. Vanaf 2010 gaat CPEL zonder steun van ICCO verder. ■

Wijs in Senegal

„De sleutel tot economische ontwikkeling is onderwijs”, zegt Margot Klute, binnen ICCO jarenlang verantwoordelijk voor het onderwijsprogramma in Senegal. Omdat ICCO sinds kort decentraal werkt, heeft Klute net voor de zomer haar pakket overgedragen aan collega Noh Adaffana.